

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Aquarum eluuiones, etiam in aliorum vtilitatem à Sanctis cohibitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

uit, qui nec natare didicerat, nec nauigare. Sed pro vtrâque arte illi pietas fuit, quam veritus est lacus lædere. Quin & Nazarius & Celsus martyres in mare præcipitati, super vndas incesserunt. Quos extemplo puniendo deturbatores, orta starim tempestate, cum conspexissent, non mergi, vt sibi subuenirent, etiam atque etiam petierunt. Sanctis ergo in nauim receptis atque orantibus, placatae detumuerunt procellæ, posuerunt venti, & tempestas transiit in serenitatem. Sic pro Sanctis aquæ decertant; & quæ in

Bonfin. li. 8.
Dec. 3.

DEI hostes exasperantur, mitigari se sinunt à Derseruis; quibus, cum impij homines malum facere volunt, elementa ad nutum famulantur. Ad hunc enim modum, Ioannes quoque Capistranus, Franciscanus, & Iacobus Piceus, sicut refert Bonfinius, ab Nicolao Pontifice Rom. vt Germanos, Polonus & Vngaros, ad expeditiōnem contra Turcas suscipiendam, hortarentur, missi, cum Pádum traijcere vellent, & ab auaro portitore pertinacissimè repellerentur (vt qui tanquam Christi pauperes, pecunia carerent, quam pro nauio darent) in diffusum super vndas pallium, cum comitibus confedere: & veluti quadam naufragij tabula in ripam alteram, non sine attoniti stupore portitoris, diuina ope, turò translatis sunt. Varia saepe spectacula mundo exhibuerunt Diui, sed, eo die, comœdiā dederunt palliatam: quemadmodum etiam, quando Elisaeus Eliæ pallio, sibi, per Iordanem, viam fecit.

IX.

Facilè video, inquires, Sanctis vndas cedere, aut velut glaciatas, ac frigore concretas non cedere, vt tanquam per pontem intrepidi transeant. Sed hoc eos parum juuat, qui non sunt sancti, in quos, ne flumina de alueis, deq; ripis suis exitiosè effundantur, saepissimè Sancti non obstant. Duo do responsa. Primum est, saepe nō prodeſſe, vt obstant, quando res ad exemplum pertinet, ac ita diuina iustitia exigit mortales plecti; immo quando Sancti ipsi, hoc pacto, ob injurias impie illatas vindicantur. De quo argumento mox agemus. Alterum est, quando ita Dei gloria nomenq; crescit, omnino etiam hanc Sanctis, à Domino, conferri potestatē. Imo, vt S. Gregorius Nyssenus loquitur, *Nihil obest homini fidem verè servanti: si sunt ubiq; flumina, ac velut servient illi imperanti. Fidem rei affuit Gregorius Thaumaturgus.* Cum Lycus rapidissimi impetus fluvius incolis atrocem, quotannis, inferret cladem, agros, pecora, ipsam

S. Gregor.
Nyssen. in vi-
ta S. Greg.
Thaumatur-
gi. cap. ja,

ipsum denique gentem non carptim, sed agminatim obrueret, &c. Et Nicephor. ut quæque deprehenderat, perditum iret; exeruit se prodigiosè lib. 6. cap. 1. ubique Thaumaturgi virtus. Is, instar Moysis virga fluuios ac maria regentis, ad egurgitantem se & omnia populantem Lycum processit, baculumque, quo seniliter nitebatur, in ripa depanxit, confidentissimè mandans flumini, ne post hac, limitem excederet, aut datum constitutumque inibi terminum præteriret. Dictum factum, inuenit fides viri, in fluvio, obedientiam, atque in ligno quoque impacto virtutem viuere, ostendit. Siquidem scipio ille viruit, & diffusis quaqua ramis, in excelsam excrevit arborē, quæ usque ad D. Gregorij Nysseni tempora, ab omnibus eō confluentibus, magna cum veneratione, monstrabatur, spectabatur: eratq; verè tanquam lignum, quod plantatum est, secus cursus aquarum. Psalm 1. 3. Sed cur baculus illius viri non euiresceret, cuius tantopere floruit virtus? Ad hoc exemplum Frigidianus quoque Lucanæ Ecclesiæ Episcopus, fluuium Auserim, agros longè lateque inundantem, cursum mutare coegerit, atq; ex proprio alueo, precibus, aliò deriuauit...

Illustrè est illud, quod de S. Hilarione Sigonius recenset. Circa an. salutis 365. terræ motu totius orbis (qui, post Juliani mortem, accedit) concussa maria, & velut exterrita egressa sunt terminos suos; &, quasi rufsum Deus diluuium mando minaretur, vel in antiquum chaos redirent omnia, naues ad prærupta delatae montiū, in sublimi, pependerunt. Quod cùm videret Epidauritani, frementes scilicet, indomitos fluctus, atque undarum moles, montesque gurgitum elatiſſimos littoribus inferri, verentes, quod iam partim euensis cernebant, ne totum oppidum funditus subueretur, ingressi sunt ad Hilarionem, & quasi Ducem ad prælium, comitantes, eum in littore posuerunt. Qui cùm tria crucis signa pinxisset in fabulo, manusq; contrà tenderet, incredibile dictu est, in quantam altitudinem intumescens mare ante eum steterit: ac diu fremens, & quasi ad obicem indignans, paulatim in se metipsū relapsum sit. Vides hīc cauſam, ob quam mundi Gubernator mari potestatem fecerit, fines suos transiliendi? Sic suam, sic Sancti sui, sic crucis patefecit vim ac potestatem; sic fidem propagauit; sic Ecclesiam auxit; sic fiduciam hominibus attulit, ut, in omni periculo,

M

discerent

X.
Sigon. lib. 3.
de Imp. ec-
cid.